

[Finansministeren.]

løb på 200.000 kr. I 1965 var det skattefrie beløb 90.000 kr. Nu har vi jo ved tidligere lejligheder haft fat i årstallene 1965 og 1973 — det er årstal, vi kender fra den senere tids debat — og derfor synes jeg lige, man skal være opmærksom på, at når vi hæver det skattefrie beløb til 400.000 kr., så er der i den samme 8 års periode, som vi tidligere har haft anledning til at diskutere, tale om mere end en firdobling af det skattefrie beløb, nemlig fra 90.000 kr. til 400.000 kr., samtidig med at ejendomsvurderingerne gennemsnitligt — jeg beder hr. Stetter undskylde, at jeg bruger gennemsnittet her — er steget med 100 pct. Altså medens ejendomsværdierne er fordoblet, er det skattefrie bundfradrag i formuebeskatningen firdoblet, ja, lidt mere endda. Man kan derfor med god samvittighed gå ind for et lovforslag som det foreliggende.

Man skal lægge mærke til, at selv om vi ikke ændrede noget ved promillen, så ville der med den foreslåede stigning i bundfradraget alligevel komme en ganske pæn stigning i skatteindtægten. Det er, som hr. Bernhard Baunsgaard sagde, forholdsvis lidt, vi tager yderligere. Det er altså ikke sådan, at vi nu kommer og siger: nu skal vi have 100 mill. kr. ud over, hvad vi ellers ville få; der er kun tale om ca. 40 mill. kr. ekstra. Det er da rigtigt, at vi ved aftalen i foråret under spareforhandlingerne påtog os en forpligtelse til at gennemføre en indtægtsstigning på 100 mill. kr.; denne forpligtelse kan vi altså opfylde uden at foretage noget særlig yderliggående på dette område.

Man har også lov til at se lidt på indtægtsudviklingen og udskrivningen af indkomstskatter til stat og kommune, sådan som jeg har nævnt det i fremsættelsestalen. Der er tale om en stigning i indkomstskatten på lige ved 70 pct., mens en gennemførelse af lovforslaget kun giver en stigning i formueskatten på 60 pct.; også beregnet på den måde ligger man stadig væk i underkanten.

Nu blev det sagt, at de fleste skatteydere

ville komme af med mere. Det er jeg nu ikke sikker på. Jeg har ikke tal for fordelingen af de personer, som betaler formueskat, men det kan vi måske fremskaffe. Allerede af fremsættelsestalen fremgår det jo, at man skal helt op på en nettoformue på 1,3 mill. kr., før man overhovedet får nogen stigning i formueskatten. Alle, som har en formue på under 1,3 mill. kr., får en nedsættelse i formueskatten som følge af det forslag, der her foreligger.

Hvis vi tager en formue på $\frac{1}{2}$ mill. kr., så vil formueskatten blive nedsat fra 1.800 kr. i 1972 til 1.000 kr. i 1973 — altså en formue på $\frac{1}{2}$ mill. kr. Der skal altså en temmelig betydelig formue til, før man får en stigning, og alle formuer op til 1,3 mill. kr. får en nedsættelse. Så jeg har i hvert fald en ganske god samvittighed ved at forelægge dette forslag for folkettinget. Jeg er ganske enig med hr. Bernhard Baunsgaard i, at det er småtingsafdelingen, vi bevæger os i her, særlig når man ser det på baggrund af hele den økonomiske politik og skattepolitikken.

Hr. Bernhard Baunsgaard var inde på spørgsmålet om, at man burde have dette her med ind i en større forhandling omkring skatterne. Det mener jeg ikke er rigtigt. Vi har altid, når ejendomsvurderingerne var afsluttet, i folkettinget haft et sådant forslag til ændring af udskrivningsloven, og forholdet er jo det, at disse regler skal være vedtaget i folkettinget sammen med udskrivningsprocenten, for at det kan komme ind i forskudsregistreringen. Der gælder jo her nøjagtig det samme som for udskrivningsprocenten, og derfor beder jeg altså om, at man gør dette forslag hurtigt færdigt. Der er ikke de store stigninger for formueejerne i det, og jeg mener som helhed, jeg kan sige, at det er et rimeligt forslag, og at det tager et meget vidtgående hensyn til folk med mindre formuer.

Stetter: Jeg vil gøre hr. Lütken opmærksom på to forhold. For det første: formueskatteyderen betaler indkomstskat af formuens afkastning. For det andet: ved reali-